

PORÓWNANIE SYSTEMÓW EDUKACYJNYCH W POLSCE I NA ISLANDII

**PROJECT
AION**

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Projekt AION korzysta z dofinansowania o wartości 195828 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach funduszy EOG.

Celem projektu jest opracowanie kompleksowego, systemowego modelu przygotowania do aktywności zawodowej osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną. Przygotowanie pracowni zawodowych wraz z programami i metodyką kształcenia. Opracowanie spójnej i systemowej strategii wspierania zatrudnienia osób z niepełnosprawnością intelektualną na rynku pracy we współpracy z PUP w Sosnowcu. Wypracowanie ścieżki rozwoju zawodowego i strategii włączania w otwarty i/lub chroniony rynek pracy, uwzględniającej obudowę, edukacyjną, prawną, organizacyjną dla szkół, osób z niepełnosprawnością, instytucji publicznych oraz przedsiębiorców mogących potencjalnie zatrudniać osoby z niepełnosprawnością.

Spis treści

WSTĘP	5
ROZDZIAŁ 1: SYSTEM EDUKACJI W POLSCE	6
OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA	6
SYSTEM EDUKACYJNY I JEGO PODZIAŁ	6
DOSTĘPNOŚĆ EDUKACJI	7
DOSTOSOWANIE EDUKACJI DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ	8
ROZDZIAŁ 2: SYSTEM EDUKACJI NA ISLANDII	9
OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA	9
MODEL EDUKACJI NA ISLANDII	9
DOSTĘPNOŚĆ EDUKACJI	10
DOSTOSOWANIE EDUKACJI DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ	11
POZIOMY I PROGRAM NAUCZANIA	12
INNOWACYJNOŚĆ I ZRÓŻNICOWANIE SYSTEMU	12
ROZDZIAŁ 3: PORÓWNANIE SYSTEMÓW EDUKACYJNYCH POLSKI I ISLANDII	13
OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA	13
STRUKTURA SYSTEMU EDUKACYJNEGO	13
DOSTOSOWANIE EDUKACJI DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ	14
INNOWACYJNOŚĆ I ZRÓŻNICOWANIE SYSTEMÓW	15
PODSUMOWANIE	17
BIBLIOGRAFIA	18

Edukacja odgrywa kluczową rolę w rozwoju społeczeństw, kształtując przyszłe pokolenia i przygotowując je do pełnienia różnorodnych ról w życiu społecznym i zawodowym. Każdy kraj, w zależności od swoich historycznych, kulturowych i społecznych uwarunkowań, rozwija własny system edukacyjny, który ma na celu spełnienie potrzeb swoich obywateli. W niniejszej pracy przyjrzymy się dwóm różnym systemom edukacyjnym — polskiemu i islandzkiemu — które mimo podobnych celów, różnią się pod względem struktury, dostępności oraz podejścia do inkluzji.

Pierwszy rozdział poświęcony jest omówieniu systemu edukacji w Polsce. Zostaną przedstawione podstawowe cechy tego systemu, jego struktura, a także działania podejmowane na rzecz zapewnienia równego dostępu do edukacji oraz wsparcia uczniów z niepełnosprawnościami. Drugi rozdział skupia się na systemie edukacji na Islandii, ze szczególnym uwzględnieniem polityki edukacyjnej skierowanej do osób z niepełnosprawnościami oraz specyficznych wyzwań związanych z geograficznymi uwarunkowaniami tego kraju. W ostatnim rozdziale dokonana zostanie analiza porównawcza obu systemów, z uwzględnieniem ich mocnych stron oraz obszarów wymagających dalszego rozwoju.

Porównanie to ma na celu nie tylko ukazanie różnic między systemami edukacyjnymi w Polsce i na Islandii, ale również wskazanie, jakie elementy jednego systemu mogą być inspiracją dla drugiego. W ten sposób praca ta ma na celu przyczynienie się do dyskusji na temat możliwych kierunków rozwoju systemów edukacyjnych w kontekście globalnych wyzwań, takich jak zapewnienie równości w dostępie do edukacji oraz pełna integracja wszystkich uczniów w systemie szkolnym.

Ogólna Charakterystyka

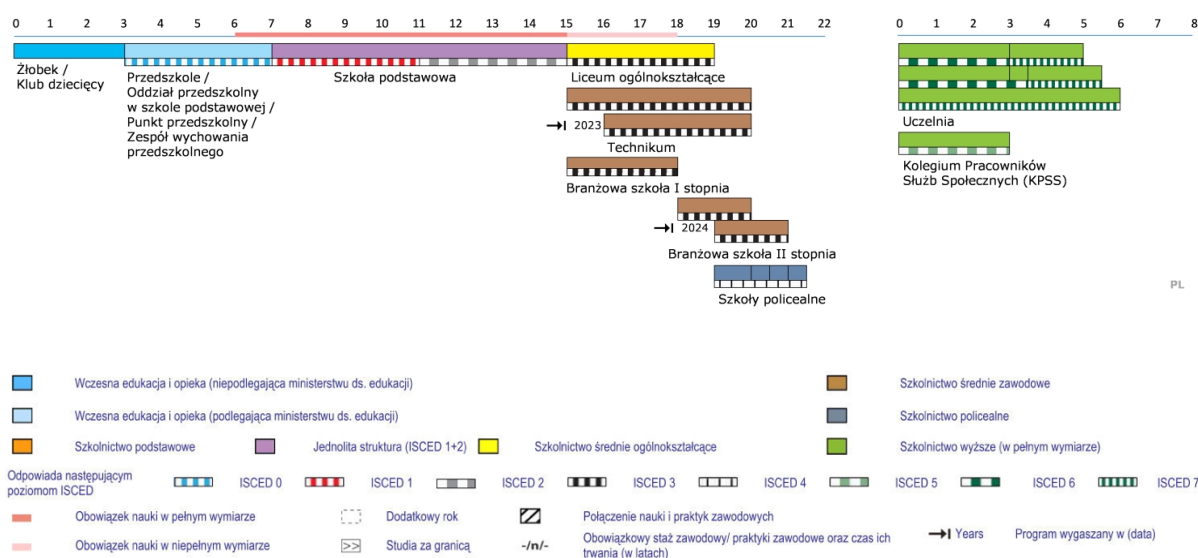
System edukacyjny w Polsce przeszedł liczne zmiany na przestrzeni ostatnich lat, które miały na celu dostosowanie go do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej. Edukacja w Polsce jest obowiązkowa do 18 roku życia i obejmuje edukację na poziomie podstawowym oraz średnim. Polski system edukacyjny kładzie duży nacisk na szeroki dostęp do edukacji oraz na podnoszenie jakości nauczania. W wyniku reform, system ten ewoluował w kierunku bardziej zintegrowanego podejścia, uwzględniającego różnorodność potrzeb uczniów.

System edukacyjny i jego podział

Polski system edukacyjny jest strukturalnie zorganizowany na kilku poziomach, co pozwala na dostosowanie ścieżki edukacyjnej do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów:

1. Edukacja przedszkolna (3-6 lat): Stanowi pierwszy etap edukacji formalnej, który przygotowuje dzieci do podjęcia nauki w szkole podstawowej. Obejmuje zarówno przedszkola, jak i oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych.
2. Szkoła podstawowa (6-15 lat):
 - Klasy 1-3 (edukacja wczesnoszkolna): Skupia się na rozwijaniu podstawowych umiejętności czytania, pisania i liczenia oraz kształtowaniu postaw społecznych.
 - Klasy 4-8: Na tym etapie uczniowie pogłębiają swoją wiedzę w szerokim zakresie przedmiotów, przygotowując się do wyboru dalszej ścieżki edukacyjnej.
3. Szkoła średnia:
 - Licea ogólnokształcące (3 lata): Oferują wszechstronne wykształcenie ogólne, kończące się egzaminem maturalnym, który jest przepustką do dalszej edukacji na poziomie wyższym.

- o Technika (4-5 lat): Łączą naukę przedmiotów ogólnokształcących z kształceniem zawodowym, umożliwiając uzyskanie zarówno dyplomu technika, jak i matury.
- o Szkoły branżowe I stopnia (3 lata): Skierowane na zdobycie konkretnego zawodu, po ukończeniu których uczniowie mogą kontynuować naukę w szkołach branżowych II stopnia.
- o Szkoły branżowe II stopnia (2 lata): Umożliwiają dalsze kształcenie zawodowe i przygotowują do egzaminu maturalnego.

Rysunek 1 <https://eurydice.org.pl/system-edukacji-w-polsce/krotka-informacja-o-polskim-systemie-edukacji>

Dostępność edukacji

Edukacja w Polsce jest finansowana z budżetu państwa i pozostaje bezpłatna na wszystkich poziomach, aż do zakończenia szkoły średniej. Rząd polski podejmuje liczne inicjatywy, aby zapewnić równe szanse edukacyjne dla wszystkich obywateli, w tym szczególnie dla uczniów ze środowisk wiejskich oraz mniejszości narodowych. Dostęp do edukacji jest uznawany za podstawowe prawo, co znajduje odzwierciedlenie w politykach zapewniających transport, podręczniki oraz posiłki dla uczniów potrzebujących.

Iceland

Liechtenstein

Norway grants

Dostosowanie edukacji dla osób z niepełnosprawnością

Polska wprowadziła liczne rozwiązania wspierające edukację uczniów z niepełnosprawnościami, zgodnie z polityką integracji i inkluzji. System ten zapewnia indywidualne podejście do potrzeb każdego ucznia, co obejmuje:

- Dostosowanie programów nauczania i metod dydaktycznych: Nauczyciele mają możliwość modyfikowania treści programowych, aby lepiej odpowiadały możliwościom ucznia.
- Wsparcie asystenta osoby niepełnosprawnej: W szkołach istnieje możliwość zatrudnienia asystentów, którzy pomagają uczniom z niepełnosprawnościami w codziennym funkcjonowaniu w szkole.
- Specjalistyczne zasoby: Szkoły mogą być wyposażone w sprzęt i materiały edukacyjne dostosowane do potrzeb uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Te działania mają na celu pełną integrację uczniów z niepełnosprawnościami z ich rówieśnikami oraz lepsze przygotowanie ich do samodzielnego życia w społeczeństwie.

Rozdział 2: System edukacji na Islandii

Ogólna charakterystyka

System edukacyjny na Islandii, uznawany za jeden z najbardziej inkluzyjnych w Europie, opiera się na zasadach równości, dostępności oraz wysokiej jakości nauczania. Edukacja jest traktowana jako fundamentalne prawo obywatelskie, a rząd islandzki podejmuje liczne działania, aby zapewnić każdemu obywatelowi dostęp do edukacji, niezależnie od jego miejsca zamieszkania, statusu ekonomicznego czy innych czynników. Z uwagi na specyficzne uwarunkowania geograficzne Islandii, system edukacyjny musi być elastyczny i dostosowany do potrzeb rozproszonych społeczności na całym terytorium kraju.

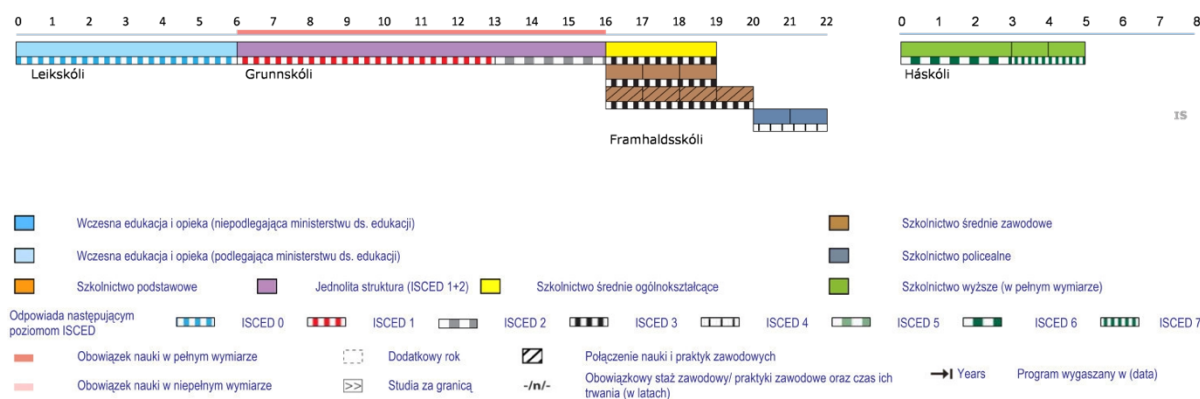
Model edukacji na Islandii

System edukacji na Islandii podzielony jest na cztery główne etapy:

1. Leikskóli (Przedszkole): Przeznaczone dla dzieci poniżej 6. roku życia, przedszkole na Islandii odgrywa kluczową rolę w wczesnym rozwoju dzieci, przygotowując je do edukacji formalnej. Chociaż edukacja przedszkolna jest dobrowolna, rząd aktywnie wspiera jej dostępność, co umożliwia dzieciom rozwijanie umiejętności społecznych i poznawczych poprzez zabawę.
2. Grunnskóli (Szkoła Obowiązkowa): Obejmuje edukację podstawową oraz niższe średnie, przeznaczoną dla dzieci w wieku 6-16 lat. Jest to etap obowiązkowy, trwający 10 lat, w którym uczniowie zdobywają kluczowe kompetencje, takie jak czytanie, pisanie, matematyka oraz umiejętności społeczne. Program nauczania jest zróżnicowany i elastyczny, dostosowany do indywidualnych potrzeb uczniów. Uczniowie nie są poddawani ogólnokrajowym egzaminom końcowym, co daje im większą swobodę w wyborze dalszej ścieżki edukacyjnej.
3. Framhaldsskóli (Szkoła Średnia): Trwająca zazwyczaj 3 lata, szkoła średnia jest dostępna dla młodzieży powyżej 16. roku życia. Na tym etapie uczniowie mają możliwość wyboru spośród różnych ścieżek edukacyjnych, które oferują programy dostosowane do ich

zainteresowań i planów zawodowych. Islandzki system edukacyjny wyróżnia się brakiem wyraźnego podziału między liceum a technikum, co pozwala uczniom na łatwiejsze zmiany kierunku nauki bez konieczności przerywania edukacji.

4. Háskóli (Szkoła Wyższa): Obejmuje edukację na poziomie wyższym dla osób powyżej 18. roku życia. System szkolnictwa wyższego na Islandii jest zróżnicowany, oferując szeroki zakres programów akademickich i zawodowych. Uczelnie aktywnie uczestniczą w projektach badawczych i współpracują na arenie międzynarodowej, promując innowacje i rozwój.

Rysunek 2 <https://eurydice.org.pl/systemy-edukacji-w-europie/islandia>

Główną zasadą systemu edukacji na Islandii jest równe prawo do edukacji, niezależnie od płci, sytuacji finansowej, miejsca zamieszkania, pochodzenia, religii czy ewentualnej niepełnosprawności. Nauka w szkołach średnich i wyższych jest bezpłatna, chociaż pobierana jest coroczna, jednorazowa opłata administracyjna. Większość szkół jest prowadzona przez sektor publiczny, ale istnieją również szkoły prywatne, które są częściowo finansowane przez państwo.

Dostępność edukacji

Islandia przywiązuje ogromną wagę do powszechnego dostępu do edukacji. Edukacja na wszystkich poziomach, do poziomu średniego włącznie, jest bezpłatna i finansowana z budżetu państwa. Aby zapewnić równy dostęp do edukacji, rząd Islandii inwestuje w transport oraz infrastrukturę edukacyjną, zwłaszcza w odległych i mniej zaludnionych regionach kraju. Działania

te mają na celu zagwarantowanie, że żaden uczeń nie zostanie pozbawiony możliwości edukacji z powodu geograficznej izolacji.

Wsparcie obejmuje także uczniów z rodzin o niższym statusie ekonomicznym, co ma na celu wyrównanie szans edukacyjnych i społecznych. Dodatkowo, gminy mogą przyznawać dotacje na udział dzieci i młodzieży w zajęciach sportowo-rekreacyjnych, co sprzyja ich wszechstronnemu rozwojowi.

Dostosowanie edukacji dla osób z niepełnosprawnością

Islandia jest pionierem w dziedzinie edukacji inkluzyjnej. Polityka edukacyjna kraju koncentruje się na pełnej integracji uczniów z niepełnosprawnościami w regularnym systemie szkolnym.

Główne elementy tego modelu obejmują:

- Indywidualne podejście do ucznia: Każdy uczeń z niepełnosprawnością ma prawo do indywidualnego planu edukacyjnego, dostosowanego do jego specyficznych potrzeb. Plany te uwzględniają zarówno modyfikacje treści nauczania, jak i metody dydaktyczne oraz wsparcie specjalistów, takich jak pedagodzy specjaliści, psychologowie czy terapeuci.
- Wsparcie specjalistyczne w szkołach: W szkołach funkcjonują zespoły wsparcia, składające się z psychologów, pedagogów specjalnych oraz terapeutów, którzy pracują z uczniami z niepełnosprawnościami. Dodatkowo, uczniowie mogą korzystać z pomocy asystentów edukacyjnych, którzy wspierają ich w codziennych zadaniach.
- Dostosowanie infrastruktury: Islandzkie szkoły są przystosowane do potrzeb uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Dotyczy to zarówno infrastruktury, takiej jak podjazdy i windy dla osób poruszających się na wózkach, jak i dostosowania pomocy dydaktycznych dla uczniów z zaburzeniami wzroku czy słuchu.

Celem tych działań jest zapewnienie, że każdy uczeń, niezależnie od swojej sytuacji zdrowotnej, ma pełny dostęp do edukacji, co zwiększa jego szanse na integrację społeczną i zawodową w przyszłości. Islandzki system edukacyjny jest przykładem modelowego podejścia do inkluzji, gdzie eliminowanie barier edukacyjnych jest priorytetem.

Islandzki system edukacji obowiązkowej składa się z dwóch poziomów: szkoły podstawowej i niższej średniej, które są zintegrowane w ramach jednej placówki edukacyjnej. Nauczanie w tych szkołach opiera się na tolerancji, wartościach chrześcijańskich i zasadach demokratycznych, co przygotowuje uczniów do życia w nowoczesnym społeczeństwie. Po ukończeniu szkoły obowiązkowej uczniowie mogą kontynuować naukę w szkołach średnich, które przygotowują ich zarówno do życia zawodowego, jak i dalszej edukacji na poziomie wyższym.

Islandzki model edukacyjny kładzie nacisk na dostosowanie nauczania do indywidualnych zdolności i potrzeb uczniów. Szkoły są zobowiązane do zapewnienia odpowiednich warunków, umożliwiających uczniom realizację ich potencjału edukacyjnego i rozwój osobisty.

Innowacyjność i zróżnicowanie systemu

Islandzki system edukacyjny charakteryzuje się elastycznością i otwartością na innowacje. Ministerstwo Edukacji Islandii wydaje Krajowy Program Nauczania, który definiuje główne cele edukacyjne, obowiązkową siatkę godzin oraz kalendarz roku szkolnego. Szkoły mają jednak swobodę w adaptacji tych wytycznych do specyficznych potrzeb swoich uczniów.

Islandzki system edukacyjny jest przykładem zróżnicowanego i elastycznego podejścia do edukacji, które stawia na równi dostępność, jakość nauczania i indywidualne podejście do każdego ucznia, co jest szczególnie ważne w kontekście wyzwań związanych z geograficzną specyfiką kraju.

Rozdział 3: Porównanie systemów edukacyjnych Polski i Islandii

Ogólna charakterystyka

Systemy edukacyjne w Polsce i na Islandii, choć mają na celu zapewnienie wysokiej jakości nauczania i szerokiego dostępu do edukacji, różnią się pod wieloma względami, wynikającymi z odmiennych uwarunkowań historycznych, kulturowych i geograficznych.

Polski system edukacyjny przeszedł liczne reformy, których celem było dostosowanie go do standardów Unii Europejskiej, z naciskiem na zintegrowane podejście do edukacji i równy dostęp do nauczania. Edukacja w Polsce jest obowiązkowa do 18. roku życia, co obejmuje edukację podstawową i średnią. W Polsce duży nacisk kładzie się na formalną strukturę systemu, która jest podzielona na kilka etapów edukacyjnych, od przedszkola po szkoły średnie.

Z kolei system edukacyjny na Islandii, który jest uznawany za jeden z najbardziej inkluzyjnych w Europie, opiera się na zasadach równości, dostępności oraz wysokiej jakości nauczania. Edukacja na Islandii jest obowiązkowa od 6. do 16. roku życia i wyróżnia się elastycznością oraz dostosowaniem do potrzeb uczniów, co jest szczególnie ważne ze względu na rozproszone osadnictwo i specyficzne uwarunkowania geograficzne kraju. Islandia stawia na integrację społeczną oraz pełny dostęp do edukacji, niezależnie od miejsca zamieszkania czy statusu ekonomicznego.

Struktura systemu edukacyjnego

W Polsce system edukacyjny jest zorganizowany w sposób bardziej sformalizowany i hierarchiczny, z wyraźnym podziałem na etapy edukacyjne. System ten obejmuje edukację przedszkolną (3-6 lat), szkołę podstawową (6-15 lat) oraz szkołę średnią (od 15. roku życia). Edukacja na poziomie średnim dzieli się na licea ogólnokształcące, technika oraz szkoły branżowe. Każdy z tych etapów edukacyjnych ma jasno określone cele, programy nauczania oraz wymagania egzaminacyjne, co prowadzi do dużej specjalizacji na poziomie szkoły średniej.

Islandzki system edukacyjny jest bardziej elastyczny i mniej zhierarchizowany. Obejmuje on cztery główne etapy: Leikskóli (przedszkole), Grunnskóli (szkoła obowiązkowa, która obejmuje zarówno szkołę podstawową, jak i niższe średnie), Framhaldsskóli (szkoła średnia) oraz Háskóli

(szkoła wyższa). W odróżnieniu od Polski, na Islandii nie ma wyraźnego podziału między różnymi typami szkół średnich, co sprzyja większej elastyczności w wyborze ścieżek edukacyjnych i umożliwia uczniom łatwiejsze dostosowanie się do zmieniających się zainteresowań i planów zawodowych.

Dostępność edukacji

Zarówno Polska, jak i Islandia przywiązują dużą wagę do powszechnego dostępu do edukacji. W Polsce edukacja jest finansowana z budżetu państwa i pozostaje bezpłatna na wszystkich poziomach aż do zakończenia szkoły średniej. Polski rząd podejmuje liczne inicjatywy mające na celu zapewnienie równego dostępu do edukacji, w tym szczególnie dla uczniów ze środowisk wiejskich i mniejszości narodowych. Dostęp do edukacji jest uznawany za podstawowe prawo, co znajduje odzwierciedlenie w politykach zapewniających transport, podręczniki oraz posiłki dla uczniów potrzebujących.

Islandia również stawia na powszechny dostęp do edukacji, jednak podejście to jest dostosowane do specyficznych wyzwań związanych z geograficznym rozproszeniem ludności. Edukacja na wszystkich poziomach, do poziomu średniego włącznie, jest bezpłatna i finansowana z budżetu państwa, przy czym istnieje coroczna, jednorazowa opłata administracyjna w szkołach średnich i wyższych. Aby zapewnić równy dostęp do edukacji, rząd Islandii inwestuje w transport oraz infrastrukturę edukacyjną, szczególnie w odległych i mniej zaludnionych regionach kraju. Dodatkowo, gminy mogą przyznawać dotacje na udział dzieci i młodzieży w zajęciach sportowo-rekreacyjnych, co sprzyja ich wszechstronnemu rozwojowi.

Dostosowanie edukacji dla osób z niepełnosprawnością

Oba systemy edukacyjne, polski i islandzki, kładą duży nacisk na integrację i wsparcie uczniów z niepełnosprawnościami, jednak ich podejście i implementacja różnią się.

W Polsce system edukacyjny wprowadził liczne rozwiązania wspierające edukację uczniów z niepełnosprawnościami. W zależności od potrzeb, uczniowie mogą uczęszczać do szkół ogólnodostępnych, integracyjnych lub specjalnych, a także do ośrodków rewalidacyjno-wychowawczych. Kluczowym narzędziem wspierającym uczniów z niepełnosprawnościami jest Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny (IPET), który jest dostosowany do

specyficznych potrzeb każdego ucznia. Szkoły oferują wsparcie asystentów edukacyjnych, dostosowanie treści i metod nauczania, a także specjalistyczne zasoby edukacyjne. Jednakże, dostęp do odpowiedniego wsparcia może się różnić w zależności od regionu, a infrastruktura szkół wciąż wymaga ulepszeń, aby w pełni spełniać potrzeby wszystkich uczniów.

Islandia, będąca pionierem w dziedzinie edukacji inkluzyjnej, skupia się na pełnej integracji uczniów z niepełnosprawnościami w ramach regularnych szkół. Polityka edukacyjna kraju koncentruje się na eliminowaniu barier, które mogłyby utrudniać uczniom z niepełnosprawnościami uczestnictwo w życiu szkolnym na równi z ich rówieśnikami. Każdy uczeń z niepełnosprawnością ma prawo do indywidualnego planu edukacyjnego, dostosowanego do jego specyficznych potrzeb, a szkoły oferują wsparcie specjalistów, takich jak pedagodzy specjalni, psychologowie i terapeuci. Dostosowanie infrastruktury jest standardem w islandzkich szkołach, co zapewnia dostępność edukacji dla uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Islandia jest przykładem modelowego podejścia do inkluzji, gdzie eliminowanie barier edukacyjnych jest priorytetem, a system ten charakteryzuje się wysoką elastycznością i dostępnością wsparcia na całym terytorium kraju.

Innowacyjność i zróżnicowanie systemów

System edukacji w Polsce, choć sformalizowany i zhierarchizowany, przechodzi transformacje mające na celu lepsze dostosowanie do współczesnych wyzwań edukacyjnych. Polskie szkoły coraz częściej wprowadzają innowacyjne metody nauczania, takie jak technologie informacyjno-komunikacyjne, choć adaptacja tych metod bywa zróżnicowana w zależności od regionu i dostępności zasobów.

Z kolei islandzki system edukacyjny wyróżnia się elastycznością i otwartością na innowacje, co jest szczególnie ważne w kontekście wyzwań związanych z geograficzną specyfiką kraju. Ministerstwo Edukacji Islandii wydaje Krajowy Program Nauczania, który definiuje główne cele edukacyjne oraz obowiązkową siatkę godzin, jednak szkoły mają dużą swobodę w adaptacji tych wytycznych do specyficznych potrzeb swoich uczniów. Islandia stawia na indywidualne podejście do każdego ucznia, a system edukacyjny kładzie nacisk na rozwijanie kompetencji kluczowych, takich jak kreatywność, myślenie krytyczne oraz umiejętność współpracy, co przygotowuje uczniów do życia w nowoczesnym społeczeństwie.

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Systemy edukacyjne Polski i Islandii, mimo że mają na celu zapewnienie wysokiej jakości nauczania oraz szerokiego dostępu do edukacji, różnią się znacząco w swoich strukturach, podejściu do organizacji nauczania oraz sposobach wspierania uczniów z niepełnosprawnościami. Polska, z bardziej sformalizowanym i hierarchicznym systemem, kładzie nacisk na jasny podział edukacji na etapy oraz specjalizację na poziomie średnim. Dążenie do równego dostępu do edukacji jest realizowane poprzez liczne inicjatywy rządowe, jednak wyzwania związane z dostępnością wsparcia dla uczniów z niepełnosprawnościami i różnorodnością regionalną wciąż istnieją.

Z kolei Islandia prezentuje elastyczny i zróżnicowany system edukacyjny, który koncentruje się na pełnej integracji uczniów, zwłaszcza tych z niepełnosprawnościami, w regularnym systemie szkolnym. Islandzki model edukacji jest mniej zhierarchizowany, co umożliwia uczniom większą swobodę w wyborze ścieżek edukacyjnych oraz łatwiejsze dostosowanie się do zmieniających się zainteresowań i potrzeb. System ten jest przykładem innowacyjnego podejścia, gdzie eliminacja barier edukacyjnych i indywidualne podejście do każdego ucznia są priorytetami.

Oba systemy mogą czerpać wzajemne inspiracje: Polska może zyskać na większej elastyczności i otwartości na innowacje, natomiast Islandia może inspirować się polskimi rozwiązaniami dotyczącymi specjalizacji na poziomie średnim. Wspólne dążenie do równości w dostępie do edukacji oraz pełnej integracji wszystkich uczniów pozostaje kluczowym wyzwaniem, które obydwa kraje starają się realizować na swój sposób, z uwzględnieniem swoich unikalnych uwarunkowań i potrzeb.

Bibliografia

Eurydice Polska, Systemy edukacji w Europie: Islandia, <https://eurydice.org.pl/systemy-edukacji-w-europie/islandia>, [dostęp: 1 sierpnia 2024].

Eurydice Polska, Krótka informacja o polskim systemie edukacji, <https://eurydice.org.pl/system-edukacji-w-polsce/krotka-informacja-o-polskim-systemie-edukacji>, [dostęp: 1 sierpnia 2024].

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Dzieci za granicą: Islandia, <https://dziecizagranica.gov.pl/islandia/>, [dostęp: 1 sierpnia 2024].

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Reykjavíku, Praktyczny poradnik dla Polaków w Islandii, <https://www.gov.pl/attachment/88d21534-854d-407a-beab-87bf55c4745d>, [dostęp: 1 sierpnia 2024].